

GLAVNA UREDNICA

Marija Mavračić, 8. razred

UREDNIŠTVO

Hrvoje Barišić, 8. razred, Maja Žuti, 8. razred
Tea Delač, 7. razred, Pavla Maslač, 7. razred
Ana Mavračić, 7. razred, Jelena Paladinić, 7. razred
Filip Sučevac, 7. razred, Ivan Šolčić, 7. razred
Petra Pavlović, 7. razred, Marija Frklić, 7. razred

VODITELJICE NOVINARSKE GRUPE «Horvatuljak»

Marija Dragušica, prof. geografije
Majda Tometić, prof. hrvatskog jez.

LEKTURA I KOREKTURA

Majda Tometić, prof. hrvatskog jez.

SADRŽAJ

3	KAKVA JE MOJA ŠKOLA?
6	ŽVAKA U ZUBIMA (JEDNICA U IMENIKU)
8	STRIP «I ŽVAKA I JEDINICA»
10	PRSTI U SVIM BOJAMA
12	VAŽNO JE SUDJELOVATI; NEKOLIKO PRIČA O I S NAŠIM UČENICIMA
16	KORACI GOJZERICOM KROZ HRVATSKU
19	PITANJEM NA PITANJE; INTERVJU S PROFESORICOM
20	TU I TAMO
21	MUDRE IZREKE MALOGA PRINCA U RIJEČI I SLICI
23	BILI SMO VRIJEDNI ... HRPA LITERARNIH I LIKOVNIH RADOVA
30	IGRICE
31	VRIJEME JE ZA SMIJEH
32	ZLO(O)GLASNA PLOČA

Dragi čitatelji Horvatuljka,

Nadamo se da ćete provesti vesele trenutke čitajući naš list.

Na stranicama koje slijede ima ponešto za svakoga od vas.

Naslovne teme ovoga broja su:

„Prsti u svim bojama“ – povijest lakiranja, trendovi, moda

„Kakva je moja škola“- Škola budućnosti – hoće li zaista biti tako?

„Žvaka u zubima“ – priznajte, i vi žvaćete žvake, pitanje je samo jeste li ikada uhvaćeni sa žvakom u ustima i zbog toga dobili jedinicu u imenik.

Kroz naše stranice upoznat ćete i učenike koji, osim školskih obaveza, pohađaju baletnu školu, klizačke treninge, treninge nogometa i rukometa. Dio naših učenika kroz pjesmu i ples upoznaje Hrvatsku u Kulturno umjetničkom društvu, a dio korakom lakim upoznaje Hrvatsku kroz izlete na različita odredišta.

Intervju s profesoricom Šikić prilika je da saznate kakva je ona bila kao učenica.

Ovisnici o računalnim igricama saznat će što je novo u svijetu igrica, a ovisnici o pjesništvu i prozi uživat će u literarnim učeničkim radovima.

Likovnim radovima predstavili su se i najmlađi učenici naše škole, pogledajte koliko su talentirani.

Zabavite se uz naše stranice, nadamo se da se vidimo i sljedeće godine u još boljem izdanju.

Uredništvo

KAKVA JE MOJA ŠKOLA?

POSVE NEOBIČNA!

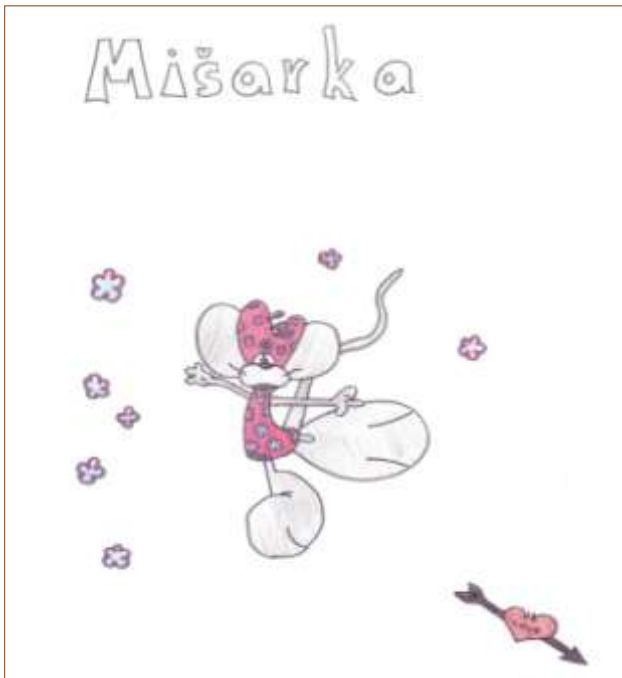
Probudila sam se u svojem novom letećem krevetu koji sam dobila za rođendan od svoje bake. Pogledam kroz prozor i vidim brata kako kreće na posao u svojem novom romobilu s krilima. Dan je započeo uobičajeno.

Idem doručkovati. Danas mi se baš jedu kuhana jaja u umaku od sladoleda. Najela sam se pa sad mogu krenuti pisati zadaću iz **kaktusologije**.

Ne volim kaktusologiju. Jednostavno ima previše informacija o (pogodite čemu?) - kaktusima.

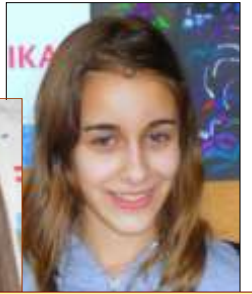
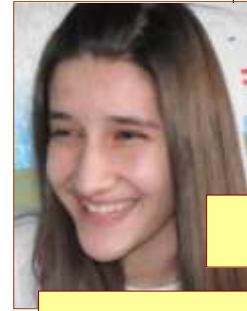
Reći ću vam nešto o predmetima u mojoj školi.

Mišarka je veoma opširan i zahtjevan predmet, totalno neuobičajen i čudan. Mišarka je, zapravo, Internet, samo što ga miševi vode i održavaju.

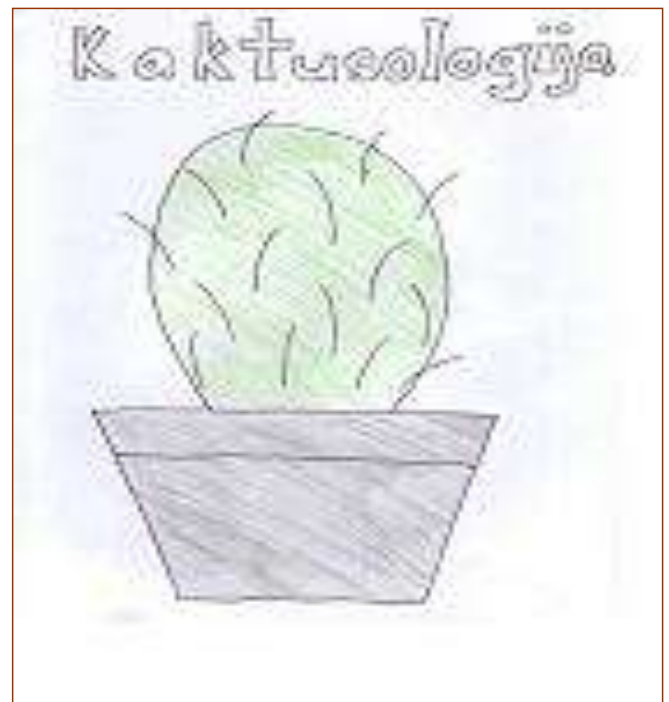
Mišarku mi predaje profesor Štrigić. On svaki dan ima novu frizuru, a jučer je došao obojen u zeleno-crvenu boju.

Ptičarski jezik pričaju ptice i moj profesor Z Bregov. Profesor Z Bregov svaki dan dolazi u školu na svojoj kravi Jaci. On je veoma čudan, a utorkom dolazi obučen u vranu.

PIŠE: Pavla, 7. r.

CRTA: Jelena, 7. r.

Mačkomatika je spoj raznoraznih i raznovrsnih informacija od mačkama i matematici. (Npr. Npr. $3^2 = 9$).

Mačkomatiku mi predaje profesorica Main Coon. Profesorica ima izreku: *Mačka si onoliko koliko se osjećaš mačkom*. Ona na svaki sat donosi jednu od svojih mačaka, a ima ih otprilike 1985, iako ne znam kako ih hrani.

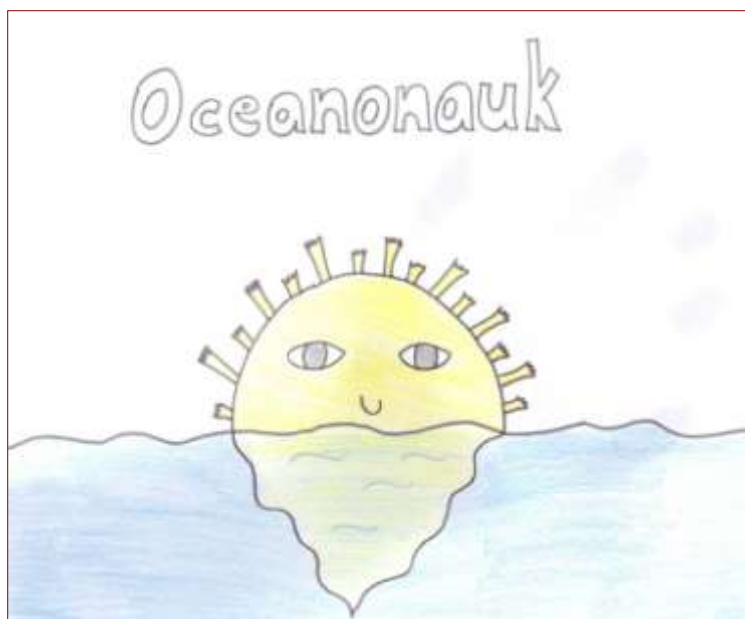

Q Basica je predmet u kojem govorimo o programskom jeziku - Qbasicu. Dinosaur Štefek je moj profesor Qbasice. On voli kostime, a prilično je teško sjediti na nastavi i pokušavati ozbiljno pričati s dinosaurom koji izgleda kao Marilyn Monroe. Da, u današnje doba ljudi obično traže dinosaure kao zaposlenike.

Oceanologiju (oceanonauk) i šarenu kulturu predaje profesorica Naštrikusesušišarenišosić, a ona je ujedno i moja razrednica. Veoma je teško izgovoriti prezime Naštrikusesušišarenišosić, a još teže je kada profesoricu morate cijelo vrijeme tako zvati. Profesorica voli nositi suknje i papuče, a u školu dolazi na svojem letećem pijetlu koji za sobom vuče njezinu užinu.

Oceanologija govori o oceanima i raznočudnim bićima u njemu, a šarena kultura je nekadašnja likovna kultura, samo što na ovaj sat donosimo svakakva bića i čudovišta.

(Npr. jednom sam morala donijeti uslužnog duha (kojeg možete kupiti u Pančevu na Starčevačkom drumu.))

Sigurna sam da i vi sada mislite da je moja škola čudna!

Jedini predmet koji volim je mačkomatika. Ptičarski jezik mi nikako ne ide. Još gori od ptičarskog je majmunski jezik. Stvarno nema smisla! Ne planiram uskoro nabaviti majmuna za kućnog ljubimca, tako da mi minimalo nije jasno čemu taj jezik.

Već je 0.128 sati.

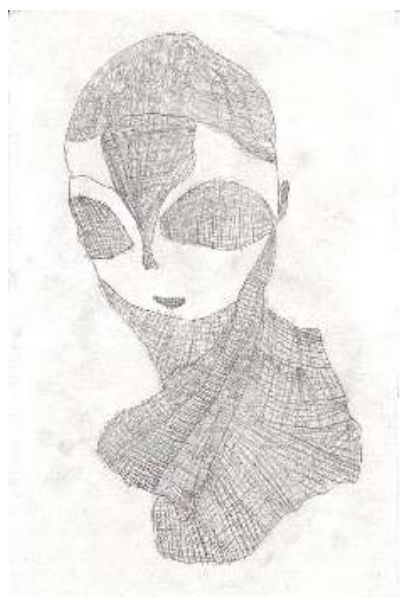
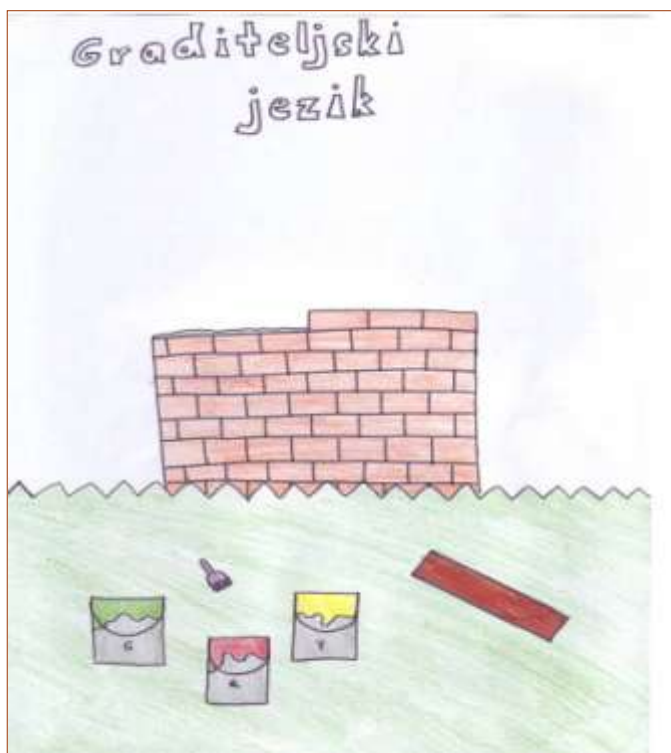
Moram u školu.

Danas imam kaktusologiju, mišiku, ptičarski jezik, qbasicu, oceanologiju i šarenu kulturu.

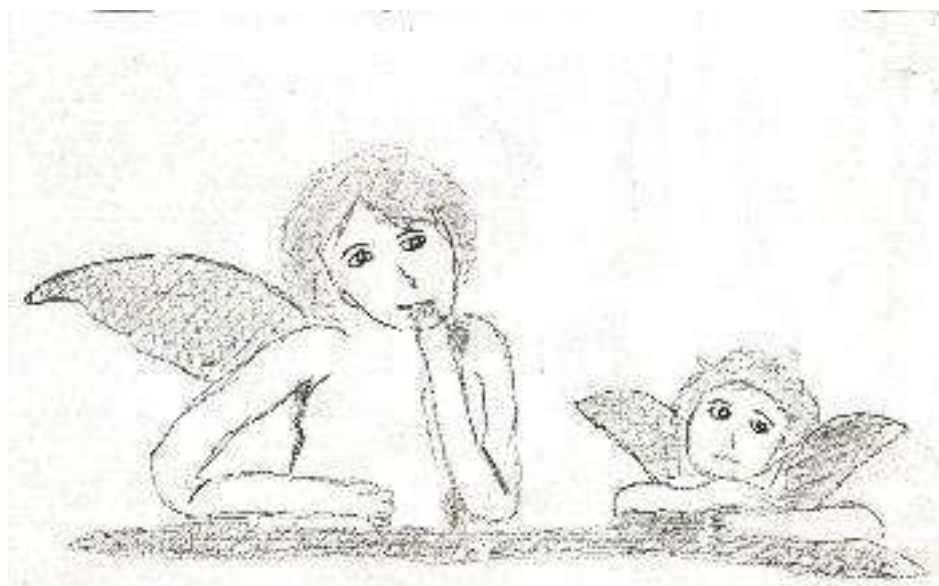
Prvi sat je kaktusologija. Na šarenu kulturu moram donijeti šarenog miša kojeg mi je jutros ulovila mačka Pahuljica. Na putu do škole sretnem letećeg psa Jožu i dinosaura Miroslava. Baš su simpatični.

Danas će za školsku užinu pripremiti pečene mrkve s kokicama prelivenim ketchupom, njammm!

Idem sada, počinju dijeliti užinu, ne želim ovo propustiti!

Petar Sučevac, 6.r.; *Žena s velom*

Valentina Bubalo, 7.r.; *Anđeli*

ŽVAKA U ZUBIMA (JEDINICA U IMENIKU)

PIŠE: Hrvoje, 8.r

Žvakaća guma u raznim oblicima postoji još iz vremena antičke Grčke. Grci su imali naviku žvakanja žirove gume napravljene od smole, ali nisu bili jedini; naime, i mnoge druge kulture su također imale naviku žvakanja „gumenih supstanci“ koje su bile napravljene od biljaka, trava i raznih vrsta smola. Sjećate li se da su naši omiljeni junaci popularnoga dječjega romana *Dječaci Pavlove ulice* žvakali kit, ono sumnjivo sredstvo kojim su se nekada lijepila stakla na prozorima? A to je bilo prije otprilike 150 godina. Naše profesorice su mi ispričale da su one žvakale obične bijele žvake u koje su stavljale špice drvenih bojica da oboje žvaku. Onda su imale raznobojne balone i bila je fora tko će postići bolju boju. A to je bilo prije nešto manje od 150 godina! Danas žvačemo kad god i gdje god stignemo i često zbog voljenih žvaka upadamo u nevolje. Istražio sam kemijske supstance, sociološke probleme, estetske razloge, ekološka gledišta i marketinške uloge raznih žvaka ... dobro, ne baš tako detaljno, ali potrudio sam se saznati zašto su te žvake tako popularne i što učenici naše škole misle o žvakanju. Najprije nekoliko odgovora na vječna pitanja o žvaki:

1. Kada je proizvedena

prva „moderna“ žvaka?

Prva moderna žvakaća guma proizvedena je 1860., bila je napravljena od drva „čikla“. Takva žvaka imala je mekšu teksturu i dulje je zadržavala okus.

2. Imali žvakaća guma ikakvih štetnih

utjecaja?

Zapravo ne, one služe da bismo se riješili lošeg zadaha, za rješavanje nervoze jer se u neke žvake dodaje kofein kako bi nas razbudile. Neki čak vjeruju da žvake imaju potzitan utjecaj na bolje mentalno funkcioniranje. Zato uporno morate ponavljati svojim profesorima da je dobro da žvačete, jer tako potičete rad svojih moždanih vijuga! Ali, kao i kod gotovo svega u životu, ni žvake nisu savršene. Naime, postoje neki proizvođači koji u svoje proizvode stavljaju octenu kiselinu, vinilni acetat i etilni ester, a ti sastojci su kancerogeni. Stoga, oprez!

Ovo je fotka našega koša za smeće na početku sata!

No, problem postoji i u načinu na koji ih mi odlažemo ... Dovoljno je samo pogledati svaku 3. stolicu u učionici ili ispod koje klupe da biste shvatili o čemu govorim. Koševi za smeće, pak, krajem nastavnoga dana izgledaju kao ratno bojište Airwavesa i Orbita. Ljudi, stvarno!, dajte pripazite kuda i kako odlažete žvake!

3. Kako i zašto napuhati balon?

Ne znam jesam li prava osoba za davanje ovakvih

uputa, jer sam siguran da nema takve osobe u našim školskim hodnicima koja to ne bi znala. Ali, zašto napuhati? To je već bolje pitanje. Promotrite fotke? Možda zato?

4. Najbolji načini za uvjeriti profesore da ne žvačete ... kad je sasvim očito da žvačete. (Vidi se, kužite, jer ste skloni zaboraviti se, odlutate ...):

- recite: *Ja? Ja ne žvačem.*
- spremite žvaku pod jezik i odmahните glavom

(*Tko? Ja? Neeee ...*)

- naglo je progutajte (Neće vam se zalijepiti za crijeva, to su priče za malu djecu.)
- trepćite trepavicama, možda odustane!

ANKETA

- zašto žvačete žvakaće? 1. »Da bolje razmišljam!«, 2. »Zato da ne grizem nokte.«, 3. »Jednostavno zato jer su fine!«
- zašto žvačete pod satom, iako znate da je zabranjeno? 1. »U inat profesorima!«, 2. »Da bolje razmišljam.«, 3. »Zato što mi je dosadno.«
- koliko dugo žvačete jednu žvaku? 1. »Dok ne nabavim drugu!«, 2. »Dok ne izgubi okus.« 3. »45 minuta«.
- koja žvakaća najbolje prikriva dim cigarete? ☺ Ovo je bilo provokativno pitanje koje smo postavili hrabrima i onima koji se vole praviti važni ... svi su jednoglasno odgovorili: »Black Airwaves!!!«
- orbit ili Airwaves?
60% ORBIT 40% AIRWAVES

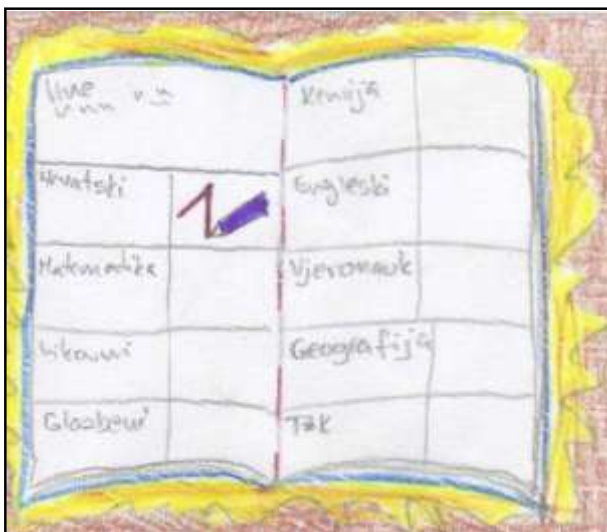
KAKO DO ŽELJENE ŽVAKE?

STRIP

I žvaka i jedinica

nacrtala i napisala
Marija Mavračić, 8.r.

PRSTI U SVIM BOJAMA

U našoj školi jako su popularni lakirani nokti. To zapravo znači da svaki dan sve pršti od prstiju u svim bojama. Istražile smo koliko ima istine (povijesne i svakodnevnne) u činjenici da obojeni prst znači **modno kriknutu** (to je složenica od *modni krik!*) djevojku.

Čini se da žene, a i muškarci, oduvijek lakiraju nokte.

U Kini su 3000 godina pr. Kr. žene svojim noktima u boji pokazivale svoj socijalni status. Kraljevski nokti bili su lakirani u crno i crveno. Egipćani su bojili nokte koji su pokazivali društvenu klasu kojoj su pripadali. U Egiptu i Rimu su vojni zapovjednici imali oslikane nokte koji odgovaraju njihovim usnama, prije nego su išli u bitku. To je bio znak da su ratnici.

Kleopatra se smatra najpoznatijom i najljepšom vladaricom u egipatskoj povijesti. Upravo ona je inspirirala bezbrojne filmove, drame, pjesme, slike...

Neki nokti su bili i ukrašeni neobičnim detaljima. Od kockica, crtica i kružića do lakova koji pucaju. Zeleni i plavi lakovi koji su se nosili u proljeće i ljeto, nose se u jesen i zimi. Crvena, kao i grimizna boja, označene su kao vječni trendovi laka za nokte. U trendu su i dvobojni nokti. „Ledeni“ nokti nose se i ovoga proljeća. Da vam pomognemo u odabiru idealnih lakova za nokte istražile smo što će biti IN u 2012. godini.

Novosti su: 1. Novi trend su prozirni nokti s različitim uzorcima (npr. poput čipke), 2. Svijetli lakovi (koji nisu upečatljivi) ili zagasiti tonovi (koji su upadljivi). Dajte mašti na volju s nekoliko lakova i igri nema kraja!

Gric, gric!

PIŠU I
LAKIRAJU:
Ana i Tea, 7.p.

Podrazumijeva se da je najpoznatija i najljepša egipatska vladarica, **Kleopatra**, također imala nalakirane nokte. Ona je "furala" tamnocrvene nokte. Naravno, zbog mode.

Danas žene, cure, djevojčice i pojedini dečki lakiraju nokte. Nokti su najljepši kada su zdravi i njegovani, ali zašto ne bismo dali mašti na volji i učinili ih još i originalnima i posebnima? Nekim curama je bitno da nokti budu fora i da privlače pozornost, a nekima da budu obični, zdravi i bez laka (no, takve su rijetke).

KOJU BOJU ODABRATI?

Proljeće i ljeto 2011.

Od boje kože do sivih lakova. Sve su se boje nosile.

bilo je raznobojno.

kričavih i

SAVJETI!

Nalakirajte nokat po cijeloj dužini, no ostavite prazni rub sa strane. Tako nalakirani nokti ostavljaju dojam elegancije i gracioznosti..

Bit ćete prave coolerice.

Grickanje noktiju može biti nešto više od dosade ili loše navike. Izgrickani nokti mogu pokazivati na visok stres, koji bi mogao utjecati na zdravlje. Naravno, grickanjem se mogu izazvati ružne infekcije. Vaše škarice za nokte su "gladne", zato prepustite nokte njima! Ako nemate škarice za nokte ili ste lijeni otići po njih u kupaonicu, kupite prozirni lak gorkastog okusa i riješit ćete se loše navike.

PET NAČINA DA PRESTANETE GRISTI NOKTE

1. Uljepšavanje

Krenite na profesionalnu manikuru svaka 2 ili 3 tjedna. Naime, kad vam nokti izgledaju lijepo manja je vjerojatnost da ćete ih gristi.

2. Rezanje

Najmanje što možete učiniti je rezati ih na kratko - manje ćete imati za grickanje, a štetna bakterija će imati manje prostora za život.

3. Zamjenska radnja

Lošu naviku možete zamijeniti dobrom - primjerice da kožu oko noktiju mažete kremom ili uljem za njegu. Rukama možete stiskati i gumu za vježbanje šake, naučiti plesti ili pronaći neku drugu naviku koja će vam zaposliti ruke i ublažiti napetost.

4. Gorčina

Dobro je ako vrhove noktiju namožete gorkom tekućinom poput lanenog ulja - grickanje će vam tad dodatno biti neugodnije. Umjesto ulja možete koristiti i neke farmaceutske pripravke poput ekstrakta kaktusa koji će vam također zagorčati grickanje.

5. Opuštanje i liječenje

Grickanje noktiju često je posljedica neke dublje tjeskobe. "Zapitajte se što vas uzrokuje tjeskobu," a zatim se riješite stresa na neki drugi način.

naši raznobojni prsti

NAJDUŽI NOKTINA SVIJETU

CHRISTINE Walton (45) iz Las Vegasa službeno ima najduže nokte na svijetu. Na lijevoj ruci dugi su 309,8 cm, a na desnoj 292,1 cm, što je ukupno preko 6 metara. Nije ih rezala od 1990. godine. Kako tipka poruke na mobitelu?

VAŽNO JE SUDJELOVATI

⇒ NEKOLIKO PRIČA O I S NAŠIM UČENICAMA I
NJIHOVIM AKTIVNOSTIMA

RAZGOVARALA: Pavla, 7. r.

KLIZIJE: Valentina Bubalo, 7. r.

VALENTINA - KLIZAČICA

Klizanje je vrlo zanimljiv sport. Jako ga volim i treniram klizanje već **osam godina, od svoje 4. godine**. No, klizanje može biti jako opasno, a to znam iz vlastitog iskustva. Jedna moja vrlo dobra prijateljica Lucija i ja jednog dana na treningu smo, kao i obično, klizale i vježbale. Pridružila nam se jedna nova cura koja nije baš bila iskusna. Normalno smo klizale i odrađivale trening i onda se dogodila nezgoda. Klizale smo u lastu (to je stručni izraz, znači: jedna ispred druge); Lucija je bila druga, nova djevojka Ana prva, a ja zadnja, kao i obično. U početku je sve bilo ok i teklo je normalno, ali tada je Ana pala i Lucija je pala za njom, a kako je Ana imala klizaljku u okomitom položaju, Lucija je odmah pala na nož njezine klizaljke i razrezala cijelu čeljust! Ja sam vrisnula, jer sam bila izbezumljena i nisam znala što da napravim, krv se širila ledom, a Lucija je vrištala od boli ... Bilo je užasno, ne želim da se to ikome dogodi! Lucija je otpremljena u bolnicu i nakon toga je više nisam vidala na ledu. No, to je jedna jako ružna nezgoda, ali klizanje ima i svojih lijepih strana.

Klizanje je jako *cool* sport i preporučila bih ga svima. Ja klizem od svoje 4. godine, sve je počelo šalom i neozbiljno, ali ubrzo sam se raspitivala gdje i kako bih mogla nastaviti klizati, jer je to sport koji volim! Klizanje je stvarno zabavno i nije samo za cure. I dečki mogu klizati. Kao što znate, postoji hokej na ledu i trenutačno je uuuužasno popularan u Zagrebu.

Što se tiče klizanja, postoji nekoliko vrsta klizanja. Ja trenutačno

KLIZANJE U

ZAGREBU:

Video disco klizalište

Šalata

Klizalište Velesajam

polazim umjetničko klizanje,

a postoji i klizanje u paru i grupno, što je vrlo zahtjevno, a postoji i *brzo klizanje* - utrke na ledu. Klizanje bih preporučila svima koji se žele zabaviti.

Ja bez klizanja ne bih mogla, postalo je dio mog života i uživam u njemu.

Tinine klizaljke

BORNA - NOGOMETAŠ

1. Treniram 6 godina, igram na poziciji veznoga igrača, a po potrebi i na ostalim pozicijama.
2. Samo u NK Lučko.
3. Tjedno 4 puta po 2 sata. Uvijek uletiti i neka utakmica.
4. Lionel Messi, naravno!
5. Super, ja sam njihov idol.
6. Sve najbolje, zove se Tomislav Beg.
7. Teško, ali nekako uspijevam.
8. Vani, na terenu s umjetnom travom.
9. Protiv NK Ponikve u Lučkom.
10. Da, vjerujem u nogomet.

RAZGOVARAO: Filip, 7. r.

PITANJE BROJ JEDAN:
Koliko godina treniraš i na kojim pozicijama?

PITANJE BROJ DVA:
U kojim si nogometnim klubovima dosad trenirao/la?

PITANJE BROJ TRI:
Koliko vremena tjedno treniraš?

PITANJE BROJ ČETIRI:
Tko ti je najveći sportski uzor?

PITANJE BROJ PET:
Kako te suigrači prihvaćaju i kako se međusobno slažete u klubu?

PITANJE BROJ ŠEST:
Tko je i kakav je tvoj trener?

PITANJE BROJ SEDAM:
Kako usklađuješ svoje školske obaveze i treninge?

PITANJE BROJ OSAM:
Gdje trenirate u zimskim uvjetima?

PITANJE BROJ DEVET:
Koja je tvoja najbolje odigrana utakmica, gdje i protiv koga?

PITANJE BROJ DESET:
Kad završiš školovanje, planiraš li se profesionalno baviti svojim sportom?

NOGOMETA: Borna Delač, 6. r.

DORA - RUKOMETAŠICA

1. Treniram 5 i pol godina. Igram srednjeg vanjskog pivota i desno krilo.
2. U ŽRK Dubrava - Zagreb.
3. Skoro svaki dan 2 sata.
4. Hahaha, a što da kažem?... Ivano Balić.
5. U ovom sam klubu tek 4 mjeseca. Odmah su me dobro prihvatili i sad više ne mogu bez njih. Svi smo kao jedan. Bez sloge ne bih bilo ni uspjeha i svi smo jednaki, od najmanjih do najvećih.
6. To je dobar trener. Ima dobar način rada i zove se Zvonko Kardum.
7. Ah, pomalo je teško, ali sve se može kad se hoće.
9. U Borovju, protiv Brezja.
10. Vidjet ćemo, još se stvari mogu promijeniti, ali bih voljela.

RUKOMETA: Dora Kanceljak, 6. r.

PATRICIA - BALERINA

PIŠE i

PLEŠE: Patricia Grubiša, 6. r.

Volim se prisjećati nekih stvari, kao npr. kad sam krenula na balet u studio. Sve je bilo tako lagano. Sjećam se svoje prve kazališne predstave na koju me vodila moja mama. Gledale smo *Ružno pače*. Moja mama je mislila da je to neka dječja predstava, za djecu mojih godina. Kako nije gledala sadržaj, tek kad smo ušle u dvoranu shvatila je da je to zapravo balet. Mama kaže da sam predstavu pogledala bez da sam trepnula. Nakon predstave sam rekla: "*Sutra ću ja doći tu plesati*". I evo, san mi se ostvario. Stvarno ne znam koliko sam puta nastupila tamo. Svaki put kada plešem je veličanstveno.

Moj početak je zapravo bio bilo tako lako u odnosu na ovo sam u *Studio za balet i* sasvim obične vježbe, baš kao navršila 9 godina, "teta" koja baleta i ritmike rekla je da ritmiku jer sam talentirana. Kad sam došla u 1. razred čudno, a što je najgore - promjenu, iz dana u dan su me Prvi razred sam prošla s 5.0. Zatim je došao 2. razred i više

Patry na pozornici

vrlo jednostavan, sve je sada. Sa 6 godina krenula *ritmiku*. Tamo su bile na tjelesnom. Kad sam mi je predavala neku vrstu trebam u školu za balet i Bila sam oduševljena. baletne škole sve je bilo osjećala sam svaku boljeli svi mišići.

ništa nije bilo jednostavno.

S vremenom sam naučila živjeti u boli. Bol u mišićima postala je sasvim normalna, za razliku od prstiju koji su krvarili. Bila sam u svim mogućim depresijama, ali i dalje nisam odustajala. Uz balet sam prošla i 1. godinu solfeggia. U 3. razredu sam dobila novu profesoricu, Ivanu Ovčarić koju imam i danas, i naravno, klavir i povijesne plesove. Prošla sam s 4.25. Nisam bila zadovoljna, nimalo. Zнала sam da mogu puno bolje od toga. Sad sam zadnja godina Osnovne baletne škole. Trenutačno sviram klavir i plešem balet i karakterne plesove. Uvijek se čudim kada netko padne i užasno plače. To mi je čudno zato što ja svaki dan padam po 300 puta i nikada ne plačem, naviknuta sam na bol. Najgore od svega mi je kad profesorica gurne moju nogu skroz do moje glave. Ona kaže: "*U baletu ništa nije dobro, ako ne boli.*" Zato ne volim kada netko priča kako je balerinama lagano u životu. Eh, da, doći će taj netko HNK, odgledati baletnu predstavu i vidjeti da se svi koji plešu cijelo vrijeme smiješe.

Nitko zapravo ne zna što sve stoji iza tog osmijeha. Puno odricanja, raskrvareni prsti i žuljevi koji traju baš cijeli život. Kad god mi netko kaže: "*Kako ti se da svaki dan dolaziti na balet, pa čak i subotom?*", ja mu odgovorim kratkom i jednostavnom rečenicom: "*Zato što to volim.*"

Živim samo za taj trenutak, kad dođem na pozornicu i plešem, sve ostalo tada nije bitno!

PAVLA - FOLKLORAŠICA

PIŠE I PLEŠE: Pavla Maslač, 7. razred

KUD „Horvati“ je nastao 20.11.1980. godine, a ja sam članica KUD-a već 9 godina. U podmlatku KUD-a pjevala sam i plesala 6 godina, a nakon toga sam krenula u malo napredniju grupu - folklorni ansambl. Jednu godinu sam samo pjevala, a sada već dvije godine plešem. U KUD-u je super.

Ponedjeljkom i četvrtkom imamo probe (ako nas je nekoliko ne sprječeno u četvrtak ili ponedjeljak, probu zakazujemo za neki drugi dan). Ženski folklorni zbor „Klencarice“ počinje pjevati od 20:00 sati. U 21:00

Ovo je međimurska nošnja

sati dolaze dečki i započinjemo plesačku probu. Naravno, imamo i tamburaše, jer što bismo mi bez njih?!

Na probama je uvijek zabavno. Družimo se, pjevamo, plešemo i sviramo. Kada netko ima rođendan, mi to lijepo proslavimo uz pjesmu tamburaša i folklorša, ali poslije probe. Kada učimo nove koreografije, probe imamo više dana u tjednu.

Ovo su koreografije koje trenutno imamo: plesovi iz Bekteža (selo Bektež), plesovi iz Slavonije, Posavine, Zagorja, Međimurja, Horvata, Draganića, plesovi Bunjevačkih Hrvata, plesovi iz Moslavine, sela Ražanac i Starčevačke igre (Starčevo, Srbija). Naravno, imamo i puno pjesama. Naučili smo i neke makedonske, budući da smo u šestom mjesecu išli u Makedoniju, na Ohrid. Učili smo pjevati: *Jovano, Jovanke, Makedonsko*

devojčce, Bitola, Eleno kerko i

Fato mori dušmanke.

Naravno, pjevamo i naše hrvatske

pjesme: *Po livadi pala kiša rosulja,*

Lijepo pjeva za lugom djevojka, Sedi golub na jeli, Oj, Ivanek, Bunjavačka vila, Veselička, Oj, Savice. Ima još toliko prekrasnih pjesama,

Ukratko, KUD „Horvati“ je najbolji, najljepši, najcool i najjači KUD na svijetu. Nekoliko mojih prijatelja mi je već reklo da je folklor glupost

samo kratko nasmijem i krenem dalje, jer nemaju oni pojma kakve lijepe uspomene ostaju nama folkloršima, uspomene koje ćemo

zauvijek pamtit. Ne zanima me što „hejteri“

ono čime se ja bavim i čime se ponosim. Upoznala

u KUD-u i s njima se uvijek družim na probama,

koncertima i putovanjima, u dobru i zlu! Folklor je

SAČUVATI!

Požeška kotlina, Bektež. Nošnju sam nosila 20.11.2010. na koncertu za KUD-ov 30. rođendan.

KORACI GOJZERICOM KROZ HRVATSKU

Prvi korak – Petrova gora

KORAČAJU: članovi Geografske
grupe
PIŠU: Marija i Maja, 8.r.

Boravak u prirodi divan je način kako provesti dan.

Posebice ako je dan sunčan i ako su prijatelji u tvojoj blizini, a roditelji dovoljno daleko.

Upravo takav je bio dan 15. listopada 2011. godine kada smo otišli na izlet u Kordun – Petrova gora.

Pitate se gdje je Petrova gora?

„Na udaljenosti od samo devedesetak kilometara od Zagreba, u središnjem dijelu Hrvatske, južno od Karlovca, prostire se jedno od najšumovitijih i ekološki najčišćih područja naše domovine – Kordun s Petrovom gorom. Kordun je omeđen na jugu rijekom Koranom, na zapadu rijekom Mrežnicom, na sjeveru rijekom Kupom, a na istoku rijekom Glinom i granicom prema susjednoj BiH. Na jugoistočnoj granici Korduna nalazi se Petrova gora.“ (preuzeto iz „Planinarski vodič po Hrvatskoj“, A. Čaplar).

Naravno da lijepom danu u prirodi predhodi rano ustajanje, pakiranje sendviča, sokova, grickalica, mnogo SMS – ova na temu: *jesi li uzela ovo, obukla ono, hoćeš li ponijeti ...* i tome slično.

Autobus je kasnio već u polasku, ali kada su po nas došli prijatelji planinari iz OŠ Zapruđe, našoj sreći nije bilo kraja. Krenuli smo! Oko dva sata kasnije prošli smo kroz gradić Vojnić, a zatim vrlo brzo došli na odredište – **Petrovu goru**. Nakon kraćeg odmora počelo je lagano planinarenje od lovačkog doma **Muljava (245m) do Velikog Petrovca (507m)**. Tu se nalazi 37 metara betonsko metalnog spomenika, rad akademskog kipara Vojina Bakića, koji je otvoren 1981. godine, no tijekom Domovinskog rata je gotovo uništen. Danas izgleda derutno, kao na slici desno.

Na Petrovoj gori nalazi se i Kraljev grob – mjesto na kojem je pokopan posljednji kralj hrvatske krvi Petar Svačić. Na području Gvozda Petar Svačić je u borbi s Mađarima 1097. godine teško ranjen te je od zadobivenih rana ubrzo umro. U spomen na nesretnog hrvatskog junaka planina koja je dotada nosila ime Gvozd, naziva se Petrov gvozd ili Petrova gora.

Lijevo je slika Petra Svačića.

Popeli smo se i na najviši vrh Petrove gore, Mali Petrovac visine 512 metara u čijoj se blizini nalaze ostaci pavlinskog samostana iz 13. stoljeća.

Pred našu školu vratili smo se u večernjim satima, iscrpljeni i zadovoljni.

Narednih nekoliko dana malo su nas zatezali mišići u nogama, ali s veseljem iščekujemo sljedeći korak po Hrvatskoj.

PS: Zna li kako izgleda grb općine Vojnić?

Grb Vojnića je u zlatnom polju crna veprova glava sa crvenim jezikom i srebrnim kljovama. A što se to skriva u šumama Petrove gore?

Vladimir Nazor
POGIBIJA
U lomak iz pjesme

I borba bjesni. Hrže konji ječi.
Bojovna truba usred bijela dana.
Sve nove čete jure sa svih strana,

Sve urlik raste do neba vapeći

Mađarska sila mukom pute krči
Kroz vrste naše. Poljem vojska vrvi.
Na vihor nalik kralj razbojem trči.
– Ne! Tron se jedan ne ruši bez krvi! –

I on se baca, gdje je bijes najžešći,
I nasrtaji sve sve jači i jači,
I udarci sve češći i češći.

Koplja se sjaju, zastave se viju.
Petrovi borci sve bjesnije biju.
On – krvav, strašan, pred svima
prednjači.

Drugi korak – Zabok, Picelj brijeg

Zima je ove godine zaista pokazala zube, a prema znalcima iz Državnog hidrometeorološkog zavoda, subota 4. veljače

2012. trebala je biti najhladnija. Bez obzira na takvu vremensku prognozu, odlučili smo i mi zimi pokazati zube i otići na izlet u Hrvatsko zagorje – Picelj brijeg. I ovoga puta pridružili smo se planinarsko ekološkoj grupi *Gojzeki* iz OŠ *Zaprude*.

„Hrvatsko zagorje je brežuljkast kraju sjeverozapadnoj Hrvatskoj, u savsko-dravskom međuriječju. Najveći dio Zagorja čine brežuljci i humci blagih nagiba i zaobljenih vrhova, pokriveni oranicama, vinogradima i raštrkanim zaselcima, a omeđeni šumovitim gorama strmih strana. Upravo ti zeleni brežuljci daju Zagorju njegovu specifičnu sliku. Središnje mjesto među zagorskim planinama zauzima najveća i najviša Ivanščica (visina 1060 metara). Sa sjevera Zagorje omeđuju šumovito Maceljsko gorje i Ravna gora, a na istočnom kraju Zagorja, kao zid iznikao iz ravnice, izdiže se stjenoviti Kalnik koji se dalje prema istoku blago spušta prema Bilogori. Širom Zagorja ima mnogo vrijednih povijesnih spomenika iz feudalnog doba i ruševina srednjovjekovnih zamkova.“ (preuzeto iz „Planinarski vodič po Hrvatskoj“, A. Čaplar).

Vlakom smo došli u Zabok gdje su nas dočekali planinarski vodiči, te smo se kroz snijeg, ali uz smijeh popeli do planinarske kuće Picelj na 212 metara nadmorske visine.

Domaćini su za nas pripremili ručak i proveli smo lijepi dan u ugodnom društvu.

U večernjim satima smo se vlakom vratili u Horvate, naravno uz opravdano kašnjenje zbog snijega. Bili smo spremni na avanturu poput one, vlak u snijegu, uz pjesmu „...kad se male ruke slože, sve se može, sve se može...“.

JESTE LI ZNALI?

Hrvatski književnik i
je kao Ljubomir Tito
1854. godine u

Pisao je romane,
te političke i povijesne

Vrhuncem njegova
starim krovovima“.

Umro je 9. veljače

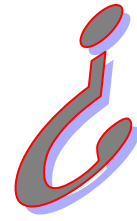

političar Ksaver Šandor Gjalski rođen
Josip Franjo Babić 26. listopada
Gredicama kod Zaboka.

pripovjetke, kronike, književne članke
rasprave

stvaralaštva smatra se djelo „Pod

1935. godine u Gredicama.

O sm ašice M aja i M arija razgovarale su s profesoricom prirode, kem ije i biologije u na šoj školi. Povod razgovoru bilo je najdulje radno iskustvo u školi.

1. Jeste li voljeli ići u školu?

Jesam , jako sam voljela ići u školu! Kao mala sam željela što prije naučiti čitati kako bih mogla čitati knjige i novine.

2. Sjećate li se svoje prve jedinice? Iz čega ste je dobili?

Dobila sam je iz matematike u 4. razredu. Učili smo pretvaranje mjernih jedinica, a ja to jednostavno nisam mogla shvatiti pa sam iz zadaće dobila jedan. Moja majka je bila dosta stroga pa sam bilježnicu sakrila ispod ormara, ali jednog dana, dok je čistila, pronašla je bilježnicu. Malo je eksplozivno reagirala, ali se poslije smirila i zaboravila na sve.

Jesam! Često sam se sa prijateljicama igrala učiteljice. Igrale smo se u kuhinji, a moja mama nas je iz prikrajka gledala i slušala. Mama mi je uvijek govorila kako ja moram biti učiteljica.

3. Jeste li oduvijek željeli biti učiteljica?

4. Koliko dugo radite kao profesorica?

Radim već preko 30 godina.

5. Volite li svoj posao?

Da, jako ga volim, zato i radim kao profesorica. Najviše volim raditi pokuse.

6. Kada vidite da na ispitu neki učenik ima šalabahter, što najčešće učinite?

Uzmem šalabahter i oduzmem bodove iz gradiva koje se nalazi na nj.

8. Sviđa li vam se raditi u našoj školi?

Sviđa mi se jer nema

puno učenika. A i ova škola se nalazi u prirodi pa se može koristiti

puno prirodnih materijala koje možemo iskoristiti u nastavi.

9. Koliko dugo se pripremate za nastavu?

Kako za koji predmet. Za kemiju mi treba najviše, a za biologiju i prirodu ovisi što se obrađuje.

10. Kakvi su učenici u ovoj školi?

Ima učenika koji su jako dobri, koji su zainteresirani za sadržaje koji se obrađuju, ali ima i puno onih koji su nezainteresirani za nastavu.

11. Što radite u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme sadim i uzgajam povrće. Čak i kao mala imala sam svoju gredicu u koju sam sadila šumske jagode. Jako mi je stalo da moj uzgoj bude ekološki i da mogu vidjeti rezultate pa uzgajam i Kalifornijske gljive.

12. Što ćete zauvijek pamti iz škole?

Ima puno toga. Sigurno ću pamti dobre rezultate koje smo postigli na natjecanjima iz kemije i biologije.

Tu 🇨🇷 i tamo 🇭🇷 ...

Šetnja s Marijom Jurić Zagorkom

Četvrtak, 27. listopada 2011.

Krenuli smo vlakom u Zagreb. Iako je bila gužva u vlaku i bili smo kao u sendviču, nama je bilo lijepo i zabavili smo se. Nakon dulje šetnje kroz grad, stigli smo do kipa pored kojeg je stajala gđa. u plavom kaputu. To je bila Marija Jurić Zagorka. Pričala nam je kako je postala novinarka i kako je dobila ime „Zagorka“. Kad je ispričala dio svoje priče, otišli smo na mjesto gdje su spaljivane vještice. Tamo je pričala o vješticama i njihovom spaljivanju. Pročitala nam je i članak koji govori da je u Zagrebu spaljena posljednja europska vještica. Kada smo se zaputili do Markovog trga, «zaustavili» su nas policajci. Prosvjedovali su. Nama je to bilo nekako fora, vidjeti puno policajaca na jednom mjestu i to s transparentima. Bilo je kao i kad je Zagorka prosvjedovala jer ljudi nisu po ulicama govorili svojim materinskim hrvatskim jezikom. Policajci su brzo otišli, tako da smo krenuli dalje do Markovog trga i poslije do uspinjače. Nažalost, nismo se vozili, nego smo prošetali do Matoša. Tamo smo se malo naslikavali s njime, a zatim krenuli do zadnjeg odredišta, stana Marije Jurić Zagorke. Naučili smo kako se naša Zagorka borila za prava žena, pisala popularne povijesno-ljubavne romane i umrla sama, zaboravljena od svih. Sigurna sam da sumnogi nakon ove pučne šetnje posegnuli za popularnom Gričkom vješticom, Tajnom Krvavog mosta ili Gordanom. Tko još ne zna tko su Siniša i Nera?

SUNČEV SUSTAV

Kako bi uljepšali radni prostor, članovi geografske grupe naše škole u listopadu su počeli izrađivati model Sunčevog sustava. To je značilo pronaći velik broj loptica različitih

veličina koje će predstavljati Sunce i planete, osmisliti kako da loptice – planete lebde u učionici, a da na kraju bude poučno i zabavno.

Projekt je nastajao u nekoliko koraka:

1. odabir loptica različitih veličina
2. kaširanje i bojanje loptica
3. vezanje nedivljivih vezica i vješanje na strop učionice.

Naravno, u posljednjem koraku smo imali veliku pomoć domara škole. Danas učioničko nebo krasi pravi pravcati Sunčev sustav! ⇨

MUDRE IZREKE

MALOGA PRINCA U RIJEČI I SLICI

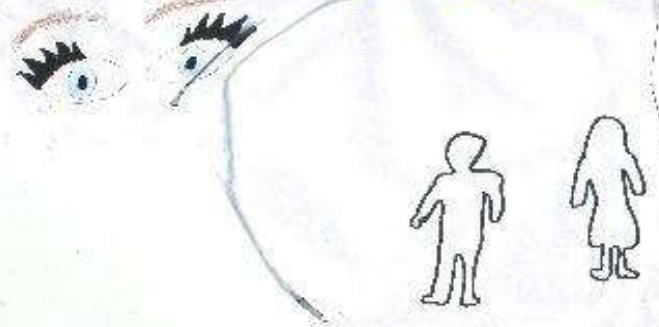

CRTA I RAZMIŠLJA: Marija, 8.r.

Ono što pustinju čini lijepom
jest saznanje da se u njoj
negdje skriva izvor.

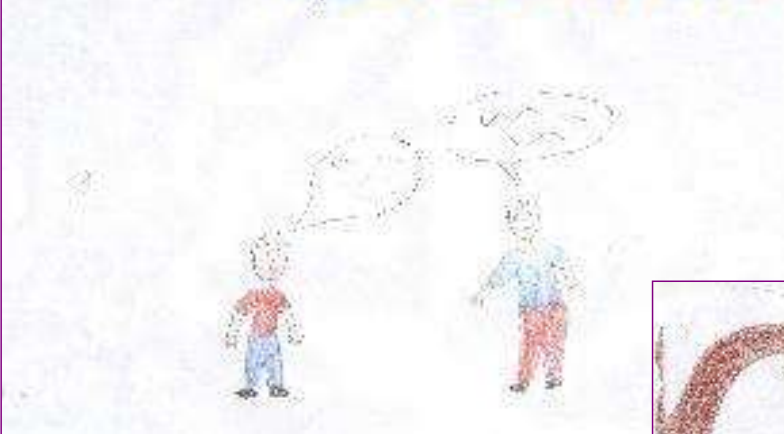

SRŽ JE OČIMA
NEVIDLJIVA

Mali princ iz poznate istoimene moderne bajke francuskoga pilota i pisca Antoinea de Saint – Exuperyja bio je jako mudar. Zapravo, on i jest mudar jer ostaje živjeti u nama, nakon što ga upoznamo čitajući njegovu priču. On nas uči mudrostima života i tjera nas na razmišljanje. Mudre izreke koje nas potiču na razmišljanje o njihovom značenju i skrivenoj poruci, potakle su Mariju na crtanje. Zato imate i sliku i riječ pa proniknite u njihovu poruku.

GOVOR JE IZVOR SVIH
NESPORAZUMA.

NEPOZNATE RIJEČI:

- srž – ono što je bitno; bitak
- nsporazum – međusobno nerazumijevanje
- baobab – stablo

OBJAŠNJENJE SIMBOLA:

- pustinja – svijet
- izvor – život
- gusjenica – žrtva
- leptir – ljepota

TREBA PODMIJETI DVIJE-TRI
GUSJENICE AKO ŽELIŠ
UPOZNATI LEPTIRE.

MALI PRINC na svom asteroidu B 612.

Bili smo vrijedni ...

Hokejaši

Probudilo me Matijevo deranje: «Staraca nema doma!». Brzo sam se obukao, oprao zube, pojeo par napolitanki za doručak, a onda su počele pripreme ... Naime, prije para dana mi je bio 7. rođendan i za poklon sam dobio 3 palice za golf i lopticu, ali mojoj braći i meni su one sličile na palice za hokej, stoga smo svaki puta kada staraca nije bilo doma, «preuredili» boravak u teren za hokej. Kauče smo pomaknuli u stranu, kompjutor prebacili u drugu sobu i igrali bismo hokej po 7 sati svaki dan kad ih nije bilo ... Bili bismo znojni, mrtvi umorni, gladni, žedni, ali ne bismo prestajali igrati dok god se Oni ne bi vratili doma. I tako bi bilo svaki dan, ali ne i taj dan. Taj dan je nešto pošlo po zlu!

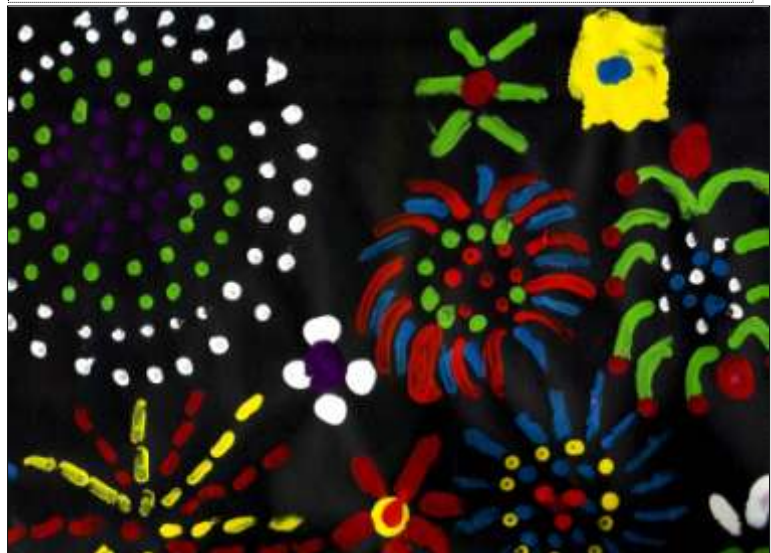
Sve se činilo kao inače ... Kao što sam rekao – probudio me brat, pojeo sam doručak, krenuli smo razmješati namještaj i pripremati teren za igru. Nakon 5 minuta razmještanja, započeli smo igru i ja sam odlučio biti golman. Iz garaže smo uzeli metar užeta i zavezao si jastuke oko nogu da bih izgledao kao pravi golman. Na glavi mi je bila neka prastara kaciga za ne znam što, ali izgledao sam uvjerljivije s njom. Dakle, nakon što smo sredili sve potrebno za igru, započeli smo igrati i sve je bilo OK do jednoga trenutka kada je jedan od moje braće, neću reći koji kako mu ne bih ugrozio egzistenciju, samo ću reći da mu ime počinje s «L», a završava na «uka», dodao Matiji loptu ravno pod noge tako da se ovaj poskliznuo i pao. Njegova palica nastavila je letjeti sve dok nije pogodila vazu koju nam je poklonila baka prije par godina ... Mislili smo da smo jako zeznuli stvar, ali onda se dogodilo ono čudno u cijeloj priči ... Mi smo smislili plan; nakon dugog vijećanja odlučili smo da je bolje da im odmah čim dođu ispričamo i kažemo da smo to napravili slučajno, nego da prešutimo i onda nadrapamo kad sami skuže. Pa je, čim je Majka došla doma, Matija priznao što je napravio i umjesto očekivanoga šamara dobio samo odgovor:

»Ha, ha, ha, dobro da smo se napokon riješili te vaze, uopće nije pristajala uz namještaj!«
I tako je jedan gotovo tragični doživljaj završio sretno!

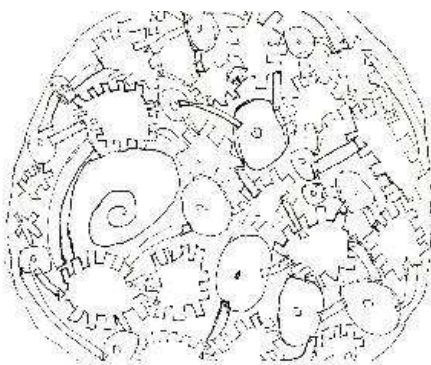
Hrvoje Barišić, 8. razred

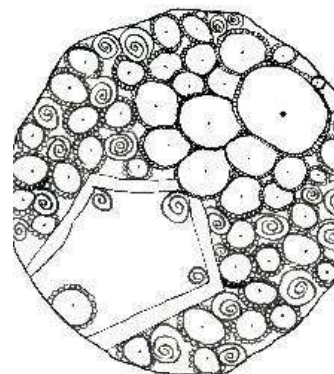
Eleonora Harmicar, 3.r. *Voćnjak*

Eva Širanović, 2.r. *Cvjetovi*

Dario Sučevac, 2.r. *Kotač*

Magdalena Kralj, 2.r., *Kotač*

Baci, pogodi i bježi!

Kao mali bio sam velik. Imao sam uvijek pune džepove kamenčića i pračku oko ruke. To znači da su susjedove kokoši pretrpile mnogo muke. Kada su meni i ekipi dosadile kokoši, jedna bara nam se učinila privlačnom. Istražujući baru, svaki put bismo pričali kako bi bilo dobro ploviti njome. Htjeli smo biti brodski kapetani. I zato smo smislili genijalan plan!

Trebao nam je brod, more smo imali. Plan je bio ovakav: dok baka Okićanka ne gleda, mi ćemo skočiti i ukrasti joj bačvu. Uspjeli smo! Tako smo bili uzbuđeni da smo odmah pošli prema močvari. Naši smo neku čistinu gdje možemo uploviti i odmah smo požurili potražiti vesla. Znači, imali smo šuplju, metalnu, neplovnu bačvu i truli štap kao vesla. I bili smo spremni! Mislili smo da ćemo otkriti neko tajno područje. Gurnuli smo bačvu unutra, u vodu, posjeli i počeli veslati (gurati). Mislili smo da nam ide, ali bili smo u zabludi. Bili smo u plićaku i najednom smo naišli na rupu koju, naravno, nismo vidjeli, jer da smo je vidjeli, uhvatili bismo se za grane obližnjeg drveća. I tako smo punom snagom uletjeli u rupetinu usred bare. Počeli smo upadati u rupu. Voda je počela ulaziti u bačvu, a mi smo se uspaničili, počeli trzati i onda pali u vodu. To je bilo najgornije kupanje ikad. Odmah smo počeli bježati na kopno. Bili smo mokri kao lokve. Otišli smo doma.

Kasnije smo otišli pogledati „štetu broda“ i nismo je našli. Potonuo je kao Titanic i nestao u dubini močvare. Bio je to teški i osjećajni trenutak za kapetane izgubljenog broda, koji je pronađen zimi kada je sve bilo zaleđeno, ali tu priču ću pričati kasnije.

Leon Prevendar, 8. razred

Filip Prevendar, 2.r., *Godišnja doba*

Moja staza

Što ću biti kada odrastem?

To je pitanje koje mi se vrti po glavi.

Imam li želju što bi htjela postati?

Idem na mažoretkinje i moj je cilj biti uspješna u tome. Želim biti uspješna i u školi.

Mislím da nije prerano već sada misliti o budućnosti.

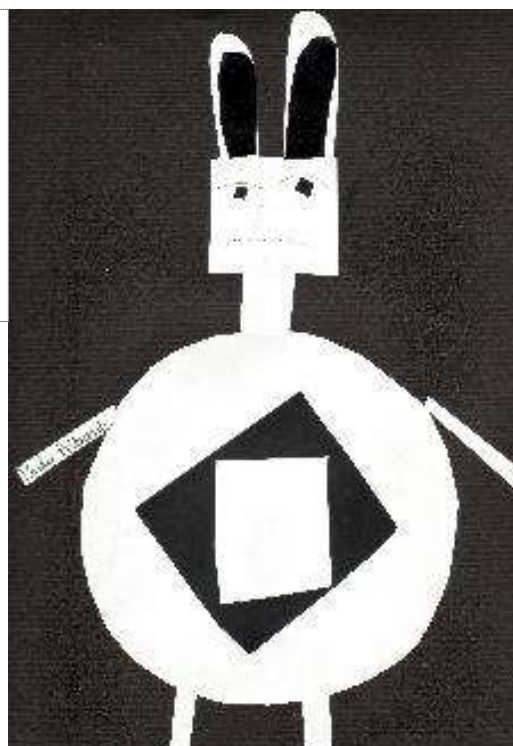
Kad odrastem, htjela bih napisati knjigu. Nadam se da ću u tome uspjeti.

Volim i druženje s prijateljicama.

Želim da tako bude u budućnosti.

Maria Karasman, 5. razred

Paula
Pribanić,
3.r.;
*Izmisljeni
lik iz
mašte*

Moja staza

Ja svoj život zamišljam ovako:

Radio bih kao veterinar zato jer jako volim životinje. Za to bih se trebao upisati u srednju školu, a posebno na fakultet.

Kada bih imao dovoljno novaca, napravio bih farmu ovaca i uzgojivačnicu pasa.

Otvorio bih ambulantu za kućne ljubimce.

Tako ja sebe zamišljam u budućnosti.

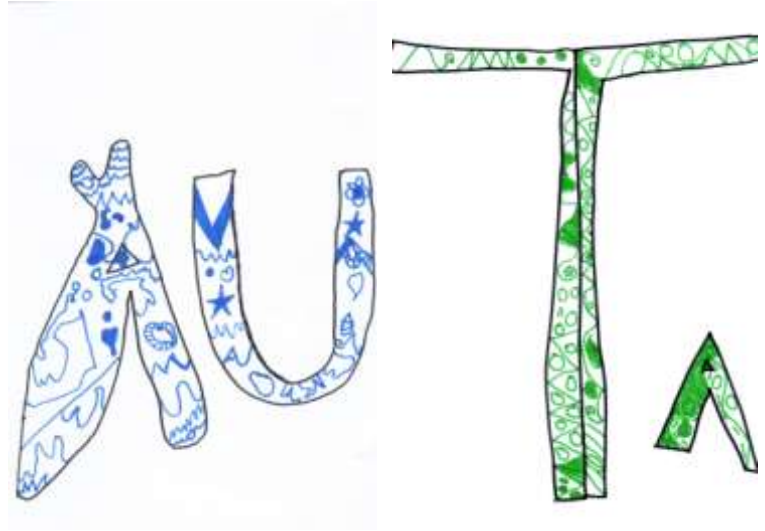
Borna Meglajec, 5. razred

n
a
š
i
l
i
t
e
r
a
r
n
i
i
l
i
k
o
v
n
i
r
a
d
o
v
i

Budućnost

Moja budućnost će možda biti kao raj,
 A možda se za koju godinu rodi zmaj.
 Možda doći do budućnosti nije lako,
 Ali to se kaže samo tako.
 Budućnost će smisliti
 Da više nitko neće morati ništa misliti.
 Više neće biti nogometa
 Nego će svi više voljeti let.
 Ako će nekog od leta boljeti glava
 neka samo malo odspava.
 Sutra će biti novi dan
 Veseo i razigran.
 Ako nekog brige more,
 Ako je netko budan sve do zore,
 Mora znati -
 Sunce će i sutra na nebu sjati.
 I još k tome nek se zna
 Sutra ga čeka dobra sudbina.
 Zamislimo da je sutra već bilo
 Da nitko ne bi suze lio.
 Budućnost će biti lijepa, znaj,
 I nigdje joj neće biti kraj.

Lukrecija Žibert, 5. razred

Aisha i Matija; 1. r.; Slova

Paula Pribanić, 3.r.; Voće

Jesenska raskoš

Mnogim ljudima se sviđa jesen kao godišnje doba. I meni se sviđa jesen, ali malo više mi se više sviđa ljeto. Ljeto je puno boja, a jesen? Jesen je pomalo tmurna.
 Jesen ima prekrasnih boja, donosi puno svojih ukusnih plodova. Iako je malo-malo tmurna zbog magle, jesen je ipak prekrasno godišnje doba.
 Lišće ima prekrasne boje; crvene, žute, smeđe i ponegdje zelene. Jesen ima pomalo tužne melodije, npr. kada lišće pada izgleda kao da dijete napušta majku. Nema ga, nema lišća.
 Jako je lijepo vidjeti kada sunce zavlada nebom poslije kiše. Lišće sjaji, malo je toplije, i to je prekrasan osjećaj. Prekrasno je šetati šumom ili promatrati nebo i vidjeti u šumi kako šareno lišće pada, male slatke vjeverice skupljaju plodove. Šuma je prekrasna, puna šarenih boja, ali i ogoljelih grana na koje ptice više ne slijeću... U jesen vrijeme teče kao potok u šumi. To je vrijeme za rekreaciju i skupljanje plodova. Lijepo je kada jedemo ukusne, pečene i tople kestene i ležimo u krevetu. Tko to ne voli?! Lijep je prizor vidjeti kada je cijela obitelj u kući na obiteljskom okupu, pa se vesele jeseni. Oh, ipak volim jesen! Jesen je lijepa, ma što god netko drugi rekao.

Nika Babić, 5. razred

Na obali mora

Mirno more, pjev ptica, osamljeni
 Galeb il' kukavica;
 Tišina prirode - šum glasan i jasan;

U meni je nemir.
 Predivni bijeli pas tiho laje, tiho
 Kao tužno dijete;

Svijetle oči, sklapaju se kapci,
 Sa stabla sove očima prijete.
 Tu i tamo,
 Svugdje il' nikamo,
 Pokoji čovjek plažom prođe;

Sjedim na klupi,
 Vidom i zvukom udišem more
 I - čekam da On dođe.

Jelena Paladinić, 7. razred

PJESMA NAGRAĐENA NA LITERARNOM
NATJEČAJU «POJ RIČI MATERINSKE»,
PRIMOŠTEN 2012. KAO JEDAN OD PET
NAJBOLJIH RADOVA

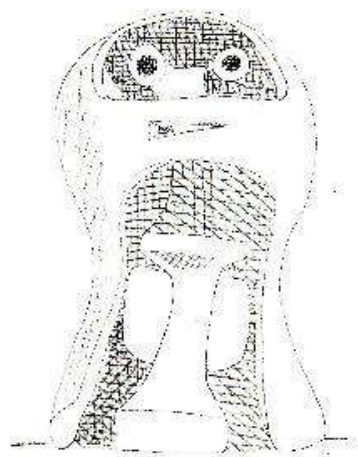
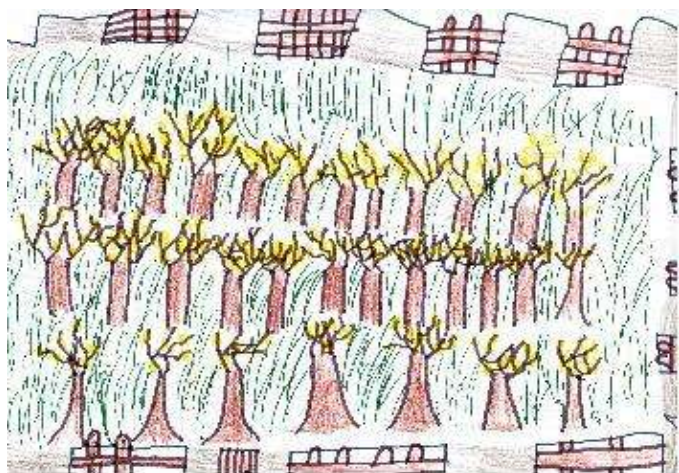
Netko je danu darovao krila

Vinuti se moram
I nestati s danom
U nebo, slapove tišine;
do jutra plavog.

Nestati u noći
S nebom skrivenim
U oku;
Do jutra plavog.

Netko je danu darovao krila
Da lako ostavi bjelinu
Raspjevanu.
Od trenutka teškog kao zemlja
Otrgoh se i sada hodam sama;
Da budem što tiša.

Pavla Maslač, 7. razred

Jelena Paladinić, 7. r.

Ivan Šolčić, 7. r.: *Cvijet*

Vjetar

Da, gledam kako odnosiš
lišće;
Da, slušam kako grmoriš;
Da, šapčem ti da odeš
No ti svoju operu pjevaš.
Taj ti više imena imaš
I jedno najviše voliš -
dok gledam te tužno.
Taj ti odnosiš sunce meni
I drugima snove kvariš;
Taj ti hučiš, zujiš, buriš -
Pa laka ti noć, vjetre,
tebi.

**Valentina Premužić,
8. razred**

Razgovor s nebom

Gledam nebo
Nebo koje lebdi cijelim prostranstvom
Obrača mi se, netko,
Pita me zašto ga gledam
Iznenadeno motrim
Pa pažljivo slušam
To je sigurno nebo
Da, ja sam, nebo!
Osmehnem se
I lupitam ga
Zašto uvijek šuti
Ne šutim
Samo me nitko ne primjećuje
Kaže mi ono
i zašuti
Opet
Više ga ne čujem
Pa odem.

Marija Mavračić, 8. razred

Kiša moga grada

Ona dolazi u naš grad. Spušta se s neba kao padobran.
Kuckajući po prozorima, zove nas van.
Razigrana je.
Plaši ptice u krošnjama kao divlja zvijer.
Udara o crvene krovove, vlaži zelenu travu i divljački lupa po šarenim
kišobranima.
Ona piše točke, uskličnike i upitnike po tmurnim i sivim cestama. Kaska
sitnim, starim puteljcima kao divlji konj, željan veselja.
Pljušti sve jače.
Pleše na borovim iglama. Razigrana je kao hitra vjeverica.
Kada padne noć, izmorena i tiha, odlazi iz grada.
Iza sebe ostavlja tišinu, mir i svježinu.

Ana Mavračić, 7. r.

n
a
s
i
l
i
t
e
r
a
r
n
i
i
l
i
k
o
v
n
i
r
a
d
o
v
i

Bicikl koji je vozio sam

Inače se ne sjećam previše svoga djetinjstva, ma zapravo, je se ne sjećam niti što sam jeo prije dva dana, ali postoji jedan događaj koji mi se zaista «urezao» u sjećanje (kao i u desnu nogu, ali o tome ćemo kasnije).

Bilo je to jednoga sunčanoga dana ljeti 2003. «Napokon je došao taj dan!» -rakao sam sebi. Majka je odlučila naučiti voziti me bicikl.

Otišli smo van na cestu s mojim prvim BMX-om. U početku je sve bilo dobro, dok me god majka držala za sjedalo. Ravnoteža je bila u redu, pravac smjera je bio u redu. Napravili smo malu pauzu kod jedne susjede u selu jer je majka morala nešto bitno pitati. Bili smo na laganoj nizbrdici, stoga mi je majka rekla neka držim kočnice kako bicikl ne bi krenuo. Držao sam kočnice i ogledavao se oko sebe, kada sam ga ugledao na nebu! «Mama! Avion!» (Naime, kao klinac sam zaista volio gledati avione jer mi je bilo fascinantno kako nešto može biti tako visoko ... Ma, ustvari, koga ja zavaravam? To mi je i danas fascinantno!) Viknuvši to, napravio sam kobnu pogrešku! Kako bih pokazao svome zapričanome roditelju gdje se avion točno nalazi, dignuo sam lijevu ruku koja je (siguran sam da možete pretpostaviti) bila na kočnici! A zatim je bicikl, ničim izazvan, krenuo ... U tome trenutku sve je krenulo nizbrdo (i ne, to nije metafora!). U cijeloj toj zbrci i panici jednostavno je bilo preteško jednom petogodišnjaku (koliko god pametan on bio) dokučiti složeni sustav kočenja plavoga BMX-a ... Ali, bez brige, nisam otišao daleko. Otišao sam tek nekoliko metara, ali i to je bilo previše, ako idete u smjeru grabe!

Obrada teksta:

Tema: kobne pogreške petogodišnjaka kojega fasciniraju avioni

Motivi: BMX kojega čuvam i danas, kočnice i ožiljak na desnoj nozi

Likovi: Ja, majka, susjeda Dragica i pilot aviona

Pouka: Dok ste na BMX-u, na nizbrdici, i kada ugledate avion ... jednostavno se pravite da ga niste vidjeli!

Hrvoje Barišić, 8. razred

Bilo jednom davno ...

Bilo jednom davno, jednog lijepog svojim prijateljicama, dobacivale smo se predaleko pa sam ja otišla po nju. Otišla sam kamen mi je upao u oko. Ugledala sam ga curama, divile su mu se, bio je predivan. boje i na njemu je pisalo Landovija.

Odmah smo zamijetile da Land u nazivu čudno. Sve smo istovremeno izgovorile nekom magijom došle smo u nepoznatu magije, stvarno čarobno.

Odlučile smo malo razgledati. Naravno, vozili zrakom i vidjele smo jedan veliki kip. smo kakav je to kip. On nam je odgovorio vještice. Zatim nam je pokazao ostatak smještaj, ali u muslima, i, začudo, našle smo Magicworldu. To je bio glavni grad U našoj sobi, u jednoj maloj škrinjici bila je ogrlica s privjeskom u obliku sunca i mjeseca. Zaželjela sam da mi dobijem takve ogrlice. No, onaj prolaznik nam je objasnio da smo pronašle blago njihova davno izgubljenoga zaštitnika. Mi smo ostale u čudu, zapitkivale smo zašto baš mi i onda nam je Boris, tako se zvao, rekao kako glasi legenda. A ona glasi ovako: Tko pronađe ogrlicu, morat će se boriti protiv zle vještice i pokušati spasiti cijelu Landoviju. Ako ne uspije spasiti zemlju, u njoj će vladati 10 godina tuge, jada i siromaštva. Stvarno nismo htjele da se to dogodi pa smo se odlučile boriti. Naravno, bile su nam najprije potrebne poduke iz magije ... nadale smo se da ćemo uspjeti poraziti tu nekakvu zlu vješticu, stalno sam tu želju ponavljala u sebi. I kad je došao dan odluke, dan borbe, uspješno smo porazile zlu vješticu. Bile smo jako ponosne i sretno. Cijeli grad, zemlja, svi ljudi su nam zahvaljivali, ali mi smo morale poći kući. Zaželjela sam to i našla se u svom toplom krevetu.

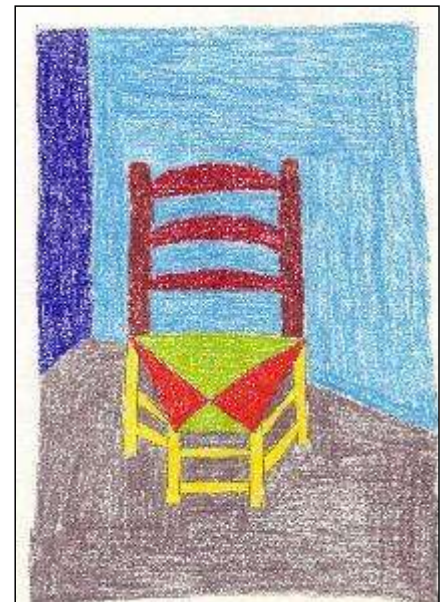

Jelena Paladinić, 7.r.; *Stolac*
Filip Sučevac, 7.r.; *Stolac*

sunčanog dana ... Igrala sam se sa loptom. Jedna od nas bacila je loptu po loptu, ali dok sam je tražila, jedan neočekivano. Odnijela sam taj kamen k Bio je šaren, sadržavao je sve dugine

znači zemlja, ali sve ostalo bilo nam je Landovija i dogodilo se čudo, kao zemlju. Sve je tamo radilo pomoću

odmah smo skužile aute, ali oni su Prvog prolaznika, koji je naišao, pitale da je to kip njihova Spasitelja od zle grada. Odjednom sam zaželjela se u predivnom hotelu, najboljem u Landovije.

Hana Štokić, 6. razred

Besciljnost

Probudio sam se ujutro i imam osjećaj kao da me netko natukao. Pogledam na sat i shvatim da je 5 sati ujutro. Pogodite što ću sada napraviti? Idem dalje spavati.

Probudim se po drugi puta ujutro i shvatim da je 9 sati. Nakon kratkog razmišljanja odlučim da ću ustati. Pas spava. Izađem iz sobe i shvatim da nema nikoga doma. Dobro, pas je doma, ali on se ne računa zbog toga što mu je IQ zapravo manji od deset. Ovo ne znači da je članovima obiteljske zajednice IQ 10.

Pogledam kroz prozor i shvatim da se neki pijani Primat dere na ulici i planira skinuti hlače. Brzo zatvaram prozor. Spuštam rolete. Pas spava. Nakon par minuta shvatim da se Pijani primat zabio u stup i sad spava u grabi. Razmišljam hoću li pomoći Pijanom primatu. Ostavljam ga da spava u grabi. Njemu dolazi drugi Pijani primat i budi ga. Drugi Pijani primat pada u grabi. Dva Pijana primata se dižu i odlaze. Primati su zabavni.

Razmišljam i pokušavam se sjetiti koji je danas dan. Shvaćam da je subota i – pogodite! – vraćam se u krevet.

Deset je sati. Odem jesti. Otvaram frižider. Gledam u 5 kremšnita. Odlučujem da ću ih rasporediti po danu, dakle između spavanja i fizičkog napora svjesnoga razmišljanja. Pas spava. Niti jednu kremšniticu neću ostaviti ostalim članovima obiteljske zajednice iz jednostavnog razloga – oni su meni namjerno ostavili tih 5 kremšnita. Pas spava.

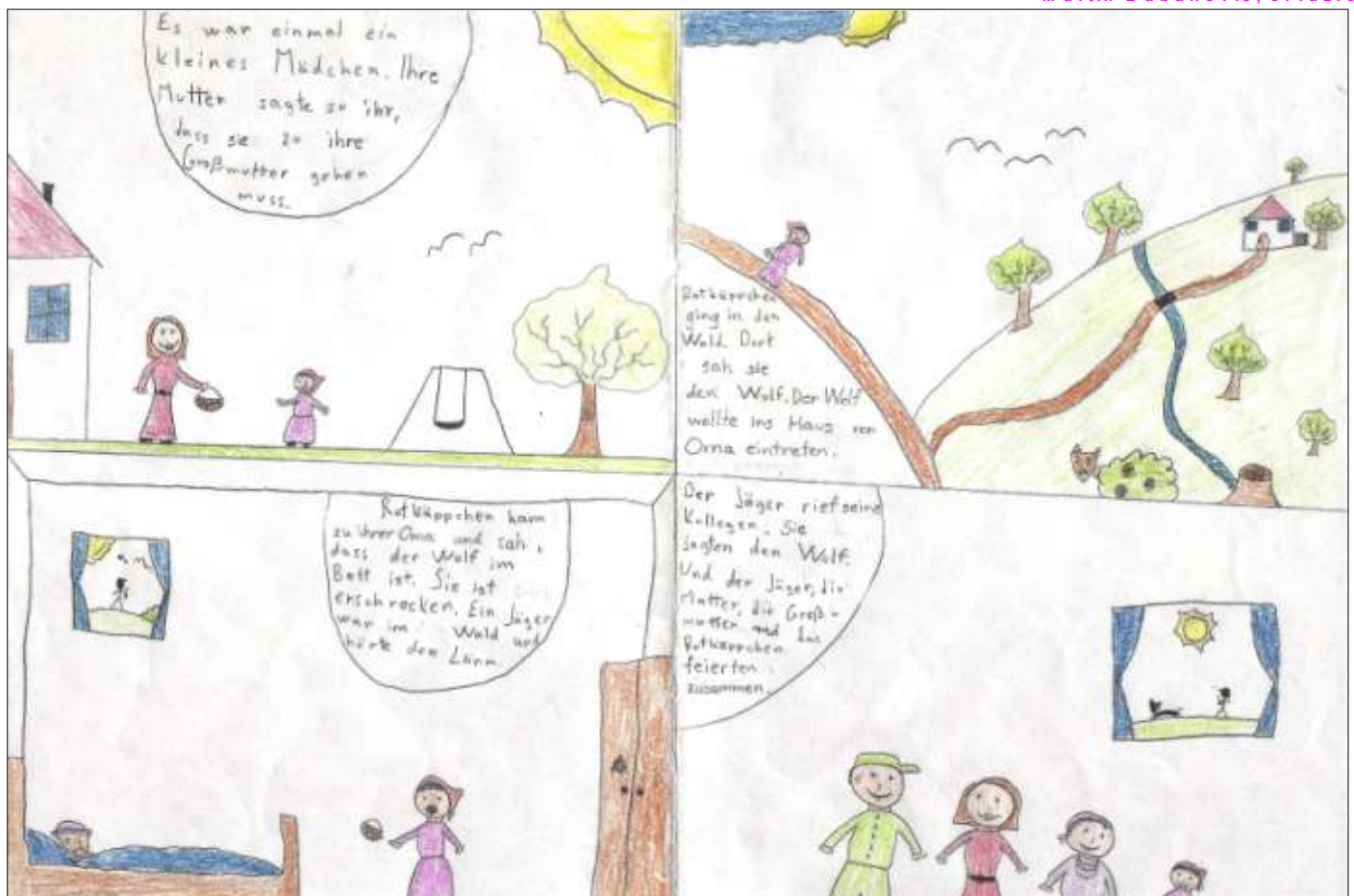
Odlučujem da ću obući majcu dugih rukava. Shvaćam da je ženski dio obiteljske zajednice oprao majice. Stavljam majicu dugih rukava u mikrovalnu. Dodajem sendvič, koji je trebao biti sendvič, a zapravo je kremšnita, u mikrovalnu. Razmišljam o ljudima koji govore da se na mikrovalnu i toster troši previše energije. Zaključujem da su kreteni kao i ona muška jedinka ljudske vrste opet smještena u grabi. Pas spava.

Dodajem oguljeni plod banane u toster iz dosade. Odlučio sam da ću se ugledati na psa. Idem spavati.

Jedanaest je sati. Vadim otopljeni plod banane iz tostera i bacam ga u umivaonik. Perem zube i pljujem pjenu na otopljeni plod banane. Vadim majcu iz mikrovalne. Shvaćam da je sendvič iz mikrovalne ustvari kremšnita. Pas spava. Izlazim van. Pijani primati su ponovo u grabi. U potpunosti zanemarujem Pijane primate. Shvaćam da sam besciljno izašao van. Ostajem besciljno vani još pola sata.

Ulazim u kuću. Pas spava. Odlučujem da neću izvaditi kremšniticu iz mikrovalne. Dolazi ženski dio obiteljske zajednice u kuću. Komentira Pijane primate u grabi. Ne obazirem se na ženski dio obiteljske zajednice. Odlučujem da ću se povući u svoje odaje. Moj život je upravo završio. Pas spava.

Martin Bubanović, 8. razred

Kiša

Kiša je kao tuga,
Kao uplakana žena u
noći,
Kao zvuk klavira.

Kiša pada, pljušti i
lijeva,
Dolazi, udara i pjeva.

Pada na šuštavo lišće,
Na razgranate
krošnje,
Na cvjetna polja.

Kiša donosi nemir,
U srcu stvara
samoću
I opet se čuje tihi
zvuk klavira.

Petra Pavlović, 7.r.

Kiša

Kiša je tiha, hladna
Lagano pada po
Krovovima kuća
I tiho svira kao
Violina.

Kiša donosi tugu
I hladnoću
Kiša pada iz
Tamnih oblaka

Zatim prestaje
I odlazi.

Nakon kiše sviće
Novi dan
I sunce zasja na
Bistrom nebu.

Luka Barišić, 7.razred

Pada ljetna noć

Sumrak je.
Ljudi rade na polju.
Sunce baca posljednje zrake
na užareno tlo.

Pala je noć.
Mali kukci ,željni vode,
traže tihu pomoć
da se žedi oslobode.

Na moru se samo valovi čuju.
Udaraju o visoke stijene
kao uporne životinje.

Nebo je mračno.
Ne vidi se ništa,
ali se čuje lagani vjetar noseći oblake
od sebe.

Ana Mavračić, 7. razred

Jedan tjedan i želja za jelom

1.1.1111.

Ponedjeljak je.

Još uvijek slavim Novu godinu sa svojim prijateljima. Odlučila sam da danas neću ići u školu. Neću niti učiti. Večeras idem na rođendan kod strica Jure. On je vrlo dosadan i staromodan. Zbog toga nema ženu pa će mu moja baka napraviti rođendansku tortu u obliku gramofonske ploče. Dugo sam razmišljala i odlučila sam da ću tu tortu staviti na gramofon. Nadam se da će se razletjeti na tisuće komada.

2.2.1111.

Probudila sam se prije sat vremena. Uopće mi se ne spava. Tek su tri sata ujutro. Namjeravam popiti djedovu tabletu za spavanje. Odlazim u kuhinju. Gladna sam i hoću jesti čokolino.

3.3.1111.

Gladna sam kao vuk. Jučer nisam ni počela jesti jer je tableta naglo proradila. Jutros sam se probudila s glavom u tanjuru čokolina. Mislim da ga više nikad neću okusiti, jer mi je postao gadan. Dan mi je odmah loše krenuo. Kada sam izašla na ulicu, poskliznula sam se na bananinu koru. Raspala sam se kao kokoš. Svi su ljudi buljili u mene svojim velikim očima. Neka se gospođa valjala od smijeha. Vjerujem da bih i ja tako postupila na njezinom mjestu.

4.4.1111.

Nadam se da će mi današnji dan biti bolji od jučerašnjeg. Danas nam dolazi stric Jura. Uopće mu se ne veselim, jer će raspravljati s mojim ukućanima o mom incidentu na rođendanu. Tata želi da mu kupim kavu, ali sam mu ja objasnila da kava sadrži kofein. To je droga. Tako sam se oslobodila te obaveze.

5.5.1111.

Petak je. Moram nazvati prijatelje. Večeras želim ići na neki party. Upravo sam vidjela da je moj najdraži medo potpuno unakažen. Desno mu oko visi do desne noge. Noga mu je obojena rozom bojom. Čudim se sama sebi kako to nisam prije uočila.

6.6.1111.

Danas sam jako gladna. Želim nešto slatko. Upravo vadim kolače iz hladnjaka. Suhi su i ne valjaju. Sada radim karamelu. Njome ću preliti kolače. Shvaćam da je kolač vrlo zasitan i užasno sladak. Idem po sol. Možda ona pomogne. Mislim da nešto nedostaje. U kući nemam limuna. Upravo oblačim jaknu i idem u dućan. Vraćam se kući. Uočavam auto moje bake. Prije nekoliko trenutaka ušla sam u kuću. Strašno! Gledam baku kako stavlja u svoja ogromna usta posljednje komade ukusnog kolača. Mislim da je ovo kraj mog života.

7.7.1111.

Danas je nedjelja. Posljednji je dan u tjednu. Shvaćam da sam cijelo vrijeme bila gladna i očajna. Hrana se urotila protiv mene! Više je ne volim. Želim popiti neki čaj. Nadam se da mi neće narasti rogovi zbog njega!

8.8.1111.

Danas mi je dan dobro krenuo! Na ulici sam pronašla ispunjeni listić za lutriju. Uplatila sam ga (iz dosade) i dobila milijun kuna! Odmah sam otišla u dućan. Kupila sam najskuplji čaj, najljepše limune i najfinije kolače. Sada imam hrane za cijeli tjedan i ništa mi ga neće pokvariti!

Ana Mavračić, 7. razred

PIŠE: Ivan, 7. r.

IG Rice

Najpoznatiji naslovi igrice na svijetu su: World of Warcraft, Call of duty, Need for speed ... Najigranije i najpopularnije igrice ove godine su definitivno Call of duty: Modern warfare 3 i Battlefauld 3 i nikad zaboravljeni World of Warcraft.

World of Warcraft do sada ima 4 nastavka (expanse). To su: World of Warcraft, World of warcraft: The burning crusade, World of Warcraft: Wrath of the Lich king, World of Warcraft: Cataclysm. Ove godine Blizzard entertainment je predstavio novi nastavak World of Warcraft: Mists of Pandaria. Osobno nisam imao prilike isprobati novu expansu, ali poprilično sam siguran da nema nedostatak. Sve ostale nastavke sam igrao i apsolutno su bez nedostataka.

U studenome 2011. Activision je prestavi novi nastavak popularnog Call of duty-a Modern Warfare 3. Samo nekoliko tjedana kasnije ovaj naslov bio je prodan u više od 9 milijuna primjeraka. Ta činjenica nas dovodi

do toga da imamo najpoularniju igricu godine. Ovaj naslov nisam imao prilike isprobati stoga ne mogu vam reći njegove nedostatke (ako uopće postoje). Ali zasigurno se možemo nadati da se radi o još jednom odličnom naslovu.

VRIJEME JE ZA SMIJEH!

Tko si iz zbornice?

Zabavi se! Riješi testić pa provjeri kakva te budućnost čeka. Napominjem o da su sve sličnosti slučajne i sve nenamjerne usporedbe namjerne!

1. Koja ti je najdraža boja?

- a) plava
- b) ljubičasta
- c) crvena
- d) smeđa

2. Koji nakit najviše voliš nositi?

- a) ništa
- b) sat
- c) naušnice
- d) ogromno prstenje

3. Koja je tvoja nesvjesna mana?

- a) zviždanje
- b) škljocanje kemijskom
- c) prilično često koristim krede i kemijske u boji
- d) glasno smijanje (ne događa se često, ali je veoma zastrašujuće kada se dogodi)

4. Što te najviše smeta kod ljudi?

- a) kada ne žele trčati 6 minuta po kiši
- b) kada ne znaju zbrojiti dva i dva (doslovno)
- c) kada „ne znam“ napišu spojeno
- d) kada su „babanje“ (gnjavatori)

5. Koji od navedenih predmeta bi

ponio/ponijela sa sobom na pusti otok?

- a) štopericu
- b) dinamometar
- c) rječnik
- d) Bibliju

6. Što voliš raditi u slobodno vrijeme?

- a) trčati
- b) računati
- c) čitati
- d) moliti se

7. Kako bi Kinezu objasnio/objasnila način djelovanja magneta?

- a) pokretima tijela i mimikom lica
- b) uzela/uzeo bih magnet i komad metala te mu pokazao/pokazala pokusom kako djeluje magnetska sila
- c) uzela/uzeo bih rječnik i pokušao/pokušala mu objasniti
- d) pokušala/pokušao bih mu na francuskom izdiktirati kako djeluju magneti

8. Koja te uzrečica najbliže opisuje?

- a) Govorim li ja turskim jezikom pa me ne razumijete?
- b) Ohoho, netko nam se ulijenio!

c) Ja nemam uzrečice, sve što ja

kažem zvuči pametno.

d) Ja sam časna u civilu.

9. Zamisli! Voziš se podzemnom željeznicom, nestane struje, desno do tebe sjedi heavy metalac, a lijevo do tebe emo freaky frajer. Mrak je, a oni su veoma zastrašujuć i sve su ti bliže. Što bi učinio/učinila?

- a) otrčala/otrčao 5 puta gore-dolje duž vlaka
- b) pokušala/pokušao bih im objasniti razliku između mase i težine
- c) izvadila/izvadio „Priručnik za nesposobnjakoviće“ iz torbe i tražila/tražio što više pravopisnih i gramatičkih pogrešaka kako bih ih ispravila/ispravio i osjećala/osjećao se bolje
- d) opsovala/opsovao sve na francuskom jeziku, osim Boga

10. Što najčešće napraviš kada ti „puknu živci“?

- a) zadajem čudne zadatke, kao što su „napravi 50 čučnjeva“
- b) proizvodim piskutave zvukove
- c) vičem na sve oko sebe
- d) lupim nekim predmetom o stol (najčešće je to knjiga)

REZULTATI

Najviše odgovora A - ti si Đorđe Spasić.

Voliš sve moguće sportove, kada ti puknu živci natjeraš ljude da rade čučnjeve.

SAVJET: Ljudi to ne vole, a ako baš moraš, naredi 10 čučnjeva, ne 50! ☺

Najviše odgovora B - ti si Vesna Krajina.

Sve oko tebe je matematika, voliš ljubičasto i crveno, a često škljocanje kemijskom olovkom izluđuje ljude.

SAVJET: Smanji škljocanje kemijskom olovkom i davanje domaćih zadaća, ako je ikako moguće! ☺

Najviše odgovora C - ti si Majda Tometić.

Voliš slušati klasičnu glazbu, pogotovo na satu. Tvoj najbolji prijatelj je rječnik, a najdraža boja crvena.

SAVJET: Malo manje koristi kemijske i krede u boji, svima će biti lakše! ☺

Najviše odgovora D - ti si Petar Smontara.

Voliš imenik, prilično veliko prstenje i svoje vozilo. Ti si časna u civilu, a prilično često imaš ispade smijeha, što je zanimljivo.

SAVJET: Kada lupiš knjigom o stol, čavlići sam i od sebe pobjegnu iz klupe, lakše malo, buddy! ☺

ZLO(O)GLASNA PLOČA

pažljivo smo skupljali školske bisere na nastavi. Izabrali smo najbolje, nitko ih se ne bi posramio -)

Da sam trčao sa sporijima, bio bih brži!!

Skica se izrađuje prema tehničkom crtežu.

Durđevački Feski su kao Ogulina ...

Moja knjiga ima iste skladatelje kao i vaš!

Ako čovjek i magarac djeluju istom silom (550N), magarac je u prednosti jer je jači.

Kad je Isaacu Newtonu pala jabuka na glavu, ona mu je upalila jednu lampicu koja mu je dala ideju da se radi o gravitaciji.

Jedna glasovna promjena u hrvatskom jeziku zove se mutacija.

Profesorice, jesmo li trebali pročitati Olivera TWISTERA?

Ne čujem svoje misli koliko ste glasni!

Hindusi su ljudi koji žive u hladnim područjima!

- Kaj ako progutam žvaku?
- Zalijepit će ti se za crijeva!

Profesor 1: Koji je razred slobodan?
Profesor 2: Dexterov laboratorij! (Kemija, biologija, fizika.)

Jabuku prema tlu privlači magnetna sila.

Mi pišemo glagoljicom!

Psovka je krađa ili uništavanje crkve.

Glasovi se dijele na OTVORENIKE i ZATVORENIKE!
ZATVORENIKE se dijele na ZVUCNIKE i BEZVUCNIKE!

Božje zapovijedi su se čuvale u kuferima.

Tona ima 100 kilograma!

Mozak nam se isprao na igralištu pod tjelesnim ...

- U koju ćeš srednju?
- Kaj u šišačku?

Jedinica za gustoću je kg^3 .
Jedinica za masu je metar.
Jedinica za masu je kuna
Banke daju kilograme.

Nisam napisao zadaću iz matematike zato što mi sestra nije htjela posuditi trokut.

- Kako se zove stvarčica kroz koju gledamo zvijezde?
- Zvezdogled!

Čakavsko narječje daje bolji doživljaj pjesmama!

Dragutin Domjanić = Dobriša Domjanović

Gustoća je ono što je gusto!

Humani Gumanis - Homani Gomanis
nepce = nebac

Služba riječi u rečenici je da rečenica bude rečenica.

Umjesto katren, učenik govori kvartet.